

ZPRAVODAJ SK KESL RYU

ČEST, PŘÁTELSTVÍ, LOAJALITA

LETNÍ CAMP - OPĚT SUPER RODINNÁ AKCE

Pokud berete karate jako bojové umění a osobní rozvoj, pak camp je možno nazývat rodinnou akcí, protože mimo té „své“ rodiny má me ještě tu druhou a ta je mezi svými kamarády, mířící stejným směrem a stejným úsilím k určitému cíli. Letos jsme se sešli v počtu necelé padesátky a že jsme si to užili bylo naprosto samozřejmé, protože mezi su per lidmi by mohlo třeba i sněžit a bude to po řád vynikající. Počasí nám však neobvykle přálo a tak využití haly mohlo být jen minimální. Rozcvičky tradičně venku za zvuků relax. hudby byly nejen ve smyslu tai chi, ale i protahování, opakování základních technik i kata. Velký úspěch měl systém kratších tréninkových jednotek a přínosem byla i atletická příprava, kobudo atd. Pro každého zájemce je připraveno DVD z campu protože zde není místo popisovat co vše jsme na tom to campu stihli, kolik jsme naběhali km (a že to bylo hodně) a tak alespoň ve zkratce o nejlepších v jednotlivých soutěžích, které byly určitou rekapitulací a kontrolou, jak se vyučovaná látka dostala borcům pod ků-

ži. Jak již by lo řečeno, po týdnu nácviku kata, kumite, kobudo, saisho combo one, krav maga, atletické přípravy včetně večerních přednášek a různých soutěží byl druhý týden směřován do

soutěží a zkoušek. Tradičně sobotu byl již 32. ročník soutěže kata o „Pohár SK KESL RYU“. V kategorii 8-7. kyu, pojaté jako modelová utkání, kdy rozhodčí vysvětlovali chyby a chválili za dobré věci si pohár pro vítězku odnesla Barborka ŠTĀSTNÁ, stříbro Vojta Andrš a 3. místo vybojovala Elizabeth Kisová. V kategorii žen velmi dobrým výkonem získala pohár pro vítězku Katka KESLOVÁ, stříbro vybojovala Šárka Hubková, bronz Erika Hubková. V mužích s přehledem zlato pro Filipa VÍTA, stříbro Kuba Slanař a 3. místo Petr Němeček. Po 60 fight a skvělým Radostínským Hollywoodem

se v pondělí pořádal 1. ročník soutěže kobudo „O pohár SK“. V kata Nun chaku No Iči zvítězil Vojta ANDRŠ, 2. místo Elizabeth Kisová a 3. místo Kis Benedikt. Ve slečnách bezkonkurenčně zlato pro Hanku VAŠÍČKOVOU, 2. místo Anežka Kotěrová a 3. místo pro Eriku Hubkovou. V mužích byl nejlepší Jindra PLMANN, 2. místo Jakub Slanař a bronz Jáchym Hořák. V úterý proběhly mimo jiné zkoušky na STV a práce za týden bylo u většiny vidět. Na 8. kyu se konečně ukázali Dominik Tománek, Jáchym Jetel, Kačka Slezáková a Votrubová Adéla. Na 7. kyu byly úspěšné Isabela Kisová a ještě úspěšnější Elizabeth Kisová, která slo žila mimořádně dvojzkoušku na 6. kyu. Na 5. kyu bez větších problémů Veronika Šťastná a na 4. kyu, svým do brým nasazením mile překvapil Nikolas Al Otri. Zkoušky musel zatím oželet ne mocný Jáchym a tak druhý hnědý pouze pokračování str. 2

SK KESL RYU SHOTOKAN & SAISHOKIDO
www.sk-kesl-ryu.cz tel.: 777940769
E-mail: sk-kesl-ryu@seznam.cz,
kesl.karel@cabk.cz

Svazek 4/2015

Červenec-září

Nejdůležitější body:

- © Oddílové příspěvky je třeba na září-prosinec ve výši 2500,- Kč uhradit nejpozději do 15.9.2015
- © Zkontrolujte si všechny průkazy ČSKe, bez platné lékařské prohlídky nemůžete soutěžit ani skládat zkoušky na STV
- © Čtvrteční tréninky jsou výhradně pro sebeobranu a kolektivní posilování

Uvnitř tohoto vydání:

Pokračování camp...	2
H. Vašíčková 4. Dan...	2
Loajalita pro osobní vývoj...	3
Chytrému napověz...	3
Známe se všichni...	4
Jak do nové sezony...	4

pokračování LETNÍ CAMP - OPĚT SUPER RODINNÁ AKCE

pro Roberta Paličku. Úspěšní byli ještě naši hosté Rost'a Opl't 4.kyu, Dan Opl't 3.kyu a Míra Gruber 2.kyu. Odpoledne se konala soutěž saishokido a sice saisho combo one na kvalitu a čas. V začátečnických pohár pro Elizabeth Kisovou, 2.místo pro Benedikta Kise a bronz Vojtovi Andršovi. Ve slečnách skvělým výkonem jedničkou Hanka Vašíčková, stříbrná Anežka Kotěrová a 3.m Šárka Hubková. V mužích těsně králem David Hanus před Jindrou Pilamnem a třetím Danielem Sládkem. Jako poslední větší soutěží mimo testů apod. byl 28.ročník kumite BRH „O pohár SK“. V začínajících se naprosto originálně a nebojácně prezentovala Barborka Šťastná mezi kluky. Nakonec pohár pro vítěze Di-

mitrii Usatyy, stříbro Barborka Šťastná!!! a o bronz se podělili Vojta Andrš a Zdeněk Šimon. V dorostu nejlepší Jakub Slanař, 2.místo Robert Palička a 3.místa Nikola Al Otri a Tomáš

Piskáček. V mužích nedal opět nikomu šanci Kuba Slanař i když finále s Davidem Hanusem bylo hodně kvalitní. 3.místa si rozdělili Josef Štefl a Petr Matějovský. Jak již bylo psáno, zkráceně je možné znovu prožít na

DVD, hlavně díky Hance, která i při běžích měla stále připraven přístroj ke sbírání materiálu, ať foto či video. Dík patří i foto profesionálům Verče Jelínkové a Jindrovi Jetelovi, kteří též dodali hromadu kvalitního foto materiálu jako vzpomínku na tento super camp. Celá akce byla skvělou i díky hlavnímu sponzorovi panu Šťastnému, dále p. Gustavovi Mistríkovi a dalším jako Jindrovi s Anežkou, Vášovi, Hance, Kačce, Šárce a ostatním, kteří různými dárky přispěli k cenám na soutěže. DÍÍÍKY!!! Dále poděkování i těm starším, kteří si vzali dovolenou aby si nejen zacvičili, ale svým příkladem působili na optimální rozvoj těch mladších a začínajících. Ještě jednou díky a těším se na příště!!!

TŘETÍ NEJVYŠŠÍ STV DAN V NAŠEM SK UDĚLEN HANCE VAŠÍČKOVÉ

Když hovoříme o mistrovských STV, je to vždy diametrální rozdíl od STV kyu. Zatím co STV kyu jsou v první řadě motivační a mají za účel i určitou odměnu za vytrvalost a sportovní pokrok, STV Dan je vizitka karatisty a jeho pochopení cesty Do. Byly, jsou a budou udělovány mistrovské STV bohužel i lidem, kteří jsou sice dobrými sportovci, ale ještě nic nepochopili. Pyšní se černými pásy, ale opravdovými mistry nejsou a mnohdy nejspíš nikdy nebudou. Díky chápání bojového umění západním směrem, máme kolem sebe dobré závodníky s černými pásy, kteří však neví co je to lojalita, čest, opravdová láska ke karate, respekt a úcta ke kolektivu, bez kterého by se dotyčný neobešel, zkrátka vlastností, které nám v určitém čase dají odpověď, proč jsme se rozhodli právě pro bojové umění a ne třeba fotbal. Těžko odhadnout kdo se „povede“, a kdo se naopak ziskem černého pásu nejen technicky, ale hlavně duše vně dál nedostal. Když složili před pár lety zkoušky Šárka, Kačka, Kamil, Petr a další, úplně jsem viděl kritické názorové bubliny nad hlavami těch mla-

dších, kde že mají zkoušení nízké postoje, brilantní techniky a výskoky v katách. Jsem rád že jsem se nemýlil, protože zvláště v karate a v povahových vlastnostech lidí se mýlím nerad. Všichni jsou morálně na vysoké úrovni a svému STV Dan dělají čest oproti všem Lukášům, Lalákům, Melšům a desítkám dalších, kteří v karate nepochopili nic a dnes již v bojových uměních jejich STV dan je jen nostalgickou vzpomínkou. Když do našeho klubu přišla Hanka Vašíčková, bude to nejspíš k 20 letům, patřila k těm stovkám nadějí, které přicházejí a odcházejí a tak bylo jen otázkou, jak dlouho vydrží a kam se svou pílí dostane. Nakonec se mimo všechny sportovní úspěchy stal z Hanky opravdový mistr karate, který nepostrádá vlastností opravdového bojovníka, a právě díky nim, se postupem stala nenahraditelným „rodinným stříbrem“ našeho SK. Zatím co se ostatní většinou zaměřili na svo-

je úspěchy a svoje záležitosti, Hanka za ty léta nevynechala snad žádnou soutěž kterou náš SK pořádal, byla a je vždy nablízku těm začínajícím i po kročilým a vynechání jakéhokoliv campu u ní nepřicházelo nikdy v úvahu. Možná že se někdo stane mistrem Evropy, možná že někdo při katě vyskočí výše než ona a možná že si někdo koupí vyšší STV dan, ale lepší než Hanka stejně nebude. Nebylo nutné aby skládala zkoušky, protože na 4. Dan se se musí dospět. Ale protože Hanka má ráda vše v pořádku:-), léta páně 24.7.2015 den složila zkoušky na **Yon Dan** a tím po svých senseích dosáhla

HANKA VAŠÍČKOVÁ sensei 4. Dan

třetího nejvyššího mistrovského STV v našem klubu. Věřím že za všechny můžu poblahopřát a nezbyvá než doufat, že profesní či soukromý život jí ještě nějakou chvilku dovolí být nadále nepostradatelnou pro náš SK KESL RYU.

LOAJALITA NEZBYTNÁ PRO OSOBNÍ OPTIMÁLNÍ VÝVOJ

Loajalita (z [franc. loyauté](#) a z [lat. legalitas](#), zákonnost) znamená věrnost, praktickou ochotu jednotlivce či skupiny osob dodržovat závazky vůči osobě nadřizené, vůči organizaci, instituci nebo i přesvědčení. Toť všeobecná poučka co to loajalita je, a vysvětlovat že bez loajality neexistuje dobrých chod rodiny, jakékoliv skupiny přátel, podniku či klubu je nejspíš zbytečné. Je pravdou, že zvláště v dnešní době je tento výraz nechápán, jeho důležitost překrývá preferování vlastního ega a pocit, že já jsem střed vesmíru a mé myšlenky, úvahy a potřeby jsou prioritou a nemám potřebu se ze svého chování a svých činů komukoliv zpovídat. I ve sportu dřív nebo později mnozí z nás přichází na to, jak ví všechno lépe, jak se to všech no dá dělat lépe. Loajalita ke všem, počínající rodiči, učitelem, trenérem a kolektivem, bez kterých bychom byli nejspíše pouze na úrovni

jedinice rozvojové země, se stává minulostí a termínem, který nám dnes mnoho neříká. Avšak staří mistři věděli velmi dobře, proč pro růst opravdového a kvalitního bojovníka byla loajalita ke svému senseiovi a doju nezbytností, stejně jako si to uvědomovali všichni velcí vůdcové světa, ať v politice či armádě. Tenhle článek ale není namířen pro ti těm, kteří vyměnili svůj klub a svého senseie za pozlátko jiného týmu a nyní jsou již pouze je dni z davu, snažící se alespoň svými selfie na facebooku být veřejně známými. Tento článek má za účel přesvědčit všechny „vymetávače“ různých campů, seminářů, asociací a trenérských pokusů, že tato cesta vede do sportovního propadliště a podobné pokusy jsou pouze v našem pseudo sportovním chápáním karate. V jakémkoliv sportu nepřipadá v úvahu, aby ti, kteří se chtějí alespoň přiblížit k vrcholu svého snažení

střídali trenéry, nebo tréninkové metody jak „Baťa cvičky“ a mysleli, že čím více pohledů a změn v tréninkové filozofii a směru, tím lépe. Je třeba si uvědomit, že loajalita a důvěra k trenérovi je základním kamenem a cestou ke konečnému úspěchu. Dobrý trenér ví kde jsou vaše limity, ví co vám naordinovat a řekne vám, jaké jsou vaše možnosti. Pak už je vše na vás. Pokud si myslíte, že změna vám pomůže k výraznému úspěchu, hledáte cestu tam kde není. Nejdříve je třeba hledat problém v sobě. Za svůj život jsem viděl mnoho budoucích velmistrů hledající toho „nej“ trenéra. Dnes již nejsou - necvičí. Změna nepomůže. Cesta bez loajality a „bez pevného sportovního domova“ bude tou největší překážkou na konec k cíli dospět. Bojové umění se dá dělat pouze s pevnou morálkou, maximální vůlí, disciplínou a loajalitou ke svému senseiovi a klubu.

CHYTRÉMU NAPOVĚZ, HLOUPÉHO...JEŠTĚ JEDNOU O ČABK

Stále menší počet sportující mládeže a to hlavně ve větších městech se rozhodně netýká jen karate a odpověď, odkud se bere takové množství gamblerů a to i ve smyslu her na PC a mobilu, závislých na drogách, nikotinu a alkoholu, je jednoduchá. Abych parafrázoval hlášku jednoho oblíbeného filmu, prostě mládeži „chybí zaměstnání“. I ti lepší s kvalitní výchovou, se často ve svém snažení být lepším mimo negativní lákadla dnešní doby stávají osamocení a hledají kolektiv, který jim sice zaplní samotu, ale často je tím spouštěčem cesty na dno. Ve sportu kde na dotyčného nečekají zlaté zámky a rozpočet neprovázejí miliony, na které ani jinde průměrný sporovec nedosáhne, má to kouzlo, že může dotyčného naučit skromnost, nezištnost, radost z toho co dělá bez toho, aby to bral jako veřejnou osobní propagaci. Učí ho respektovat kolektiv kde nejsou předáci ti, kteří více vypijí alkoholu, kteří „propaří“ více hodin, či ti, kteří vyrazí na demonstraci za volné užívání drog. Karate je cesta, kde není místo pro egoisty, pro pseudosportovce hledající maximum za minimum práce, pro materialisty, či ty, kteří pochybují

o nezbytnosti pevného řádu, hierarchie či úcty a pokory vůči rodičům a ostatním, kteří mi pomáhají pochopit cestu životem. Všichni my, kteří se snažíme o smysluplnou výchovu mládeže, hledáme prostředky jak zmotivat první krůčky na té těžší cestě, jejíž absolvování nám ale později ovoce přinese. Rodiče si často mylně představují, že motivací jsou materiální výhody, bez zjevné protislužby druhé strany a nechápou, jak se mohla výchova zvrhnout, když dostávali jejich děti maximum. Přitom sami vědí, že bez práce a námahy nedosáhneme nic. ČABK byla založena, jak již bylo psáno, několika nadšenci, kteří pro motivaci těch mladších investují svůj volný čas, vydávají vlastní nemalé finanční prostředky, a to jen pro to, aby měli šanci všichni a to i ti, kteří při rozdělování optimální sportovní genetiky chyběli. Pro „profesionální ligu WKF“ jak již bylo též řečeno, musí být v první řadě sportovec profesionálem nejen materiálním zabezpečením, ale hlavně celou osobností, která pro karate žije. POUZE PRO KARATE! Neznám nikoho u nás v republice, kdo splňuje tyto kritéria, tak co pro boha hledají mezi profesionály? Sportovní karate je v

první řadě hra. Hra na tituly, hra na STV, hra na bojovníky. ČABK dává možnost všem v republice si chvilku zahrát na mistry světa či Evropy. Žádný jiný sport, ani WKF vám tuto šanci nedá. Je tragédie, že jsem původně jako vždy v první řadě myslel na borce z našeho SK. Nyní své tituly, medaile či umístění sbírají borci ostatních klubů a naši? Většinou hledají cesty, jak s minimální energií, minimum obětování budou těmi vyvolenými a jsou fiktivně ubezpečováni že oni jednou budou...ale co vlastně budou? Nakonec se při svém nasazení na MS a ME nikdy nedostanou. Nemluvím teď o dorostu či juniorech, pro tože jako v každém jiném sportu jde pouze o přípravku. Čas běží, dnes jsme žáci, zítra junioři a nakonec zjistíme, že hra na profesionála se nevydařila a tím nás přestala bavit. A že šlo o fatální chybu? Na to bohužel přicházíme ve věku, který nám dovolí pouze vzpomínky a málo pozitivní rekapitulaci. Toto není článek o přemlouvání kohokoliv na cokoli. Je to jen reálný pohled na část vaší cesty životem, kterou by jste měli využít jako hru, kde máte možnost vyniknout, získat sebevědomí, mít radost z úspěchu kolegy. **Sportov-**

ZNÁME SE VŠICHNI TAK, JAK BY TO MĚLO BÝT V KARATE-RODINĚ?

Abychom k někomu měli blíže, než k cizím lidem, či měli radost z jeho úspěchu a fandili mu ve všech sférách života, je třeba jej dobře znát. Máme sportovní modly, o který jen víme že dobře reprezentují, kritizujeme a ně kteří jsou schopni i nenávidět politiky či herce, které vůbec nezná a jeho názor je pouze ovlivněn médií, nebo bulvárem. Karate, i když si to mnozí myslí, není individuální záležitostí. Je to společenství lidí, kteří jsou nejen dobrými bojovníky na tatami i v životě, ale především preferují morálku a vlastnosti dobrých lidí. Jako v každém společenství nemůžeme dát pomyslně ruku do ohně za všechny a tak i karatistickou rodinu tvoří ti, kteří pochopili cestu DO a pak ty zlobivé děti, které se nakonec vychovat nechají a nebo ty, které věděním nezkažené vyletí z hnízda, a hledají si cestu posvém. Stejně tak, jako v běžné rodině i v té karatistické nadejde čas, kdy z osobních, pracovních, zdravotních a nebo jiných důvodů je třeba rodinu opustit. O to je pak vzácnější a radostnější okamžik, když se dočasně po letech vrátí a nezapomene na svou rodinu, kam vlastně pořád patří i kdyby byl kdekoliv. Pro senseie je takový návrat vždy svátkem. Bude to již více jak rok, kdy mi zavolala Verča Jelínková, která začínala v našem klubu karate, když většina z vás nebyla buď svěť, nebo o karate ještě nevěděli, že po letech by se s Klárkou Marečkovou vrátily do doja, které však opustily pouze fyzicky. Nejen že nyní cvičí skvěle, ale bez jakéhokoliv přemýšlení ihned začala přiná-

šet úspěchy do svého klubu tak, jak to bylo za dřívějšího času naprosto přirozené a automatické. A tak pro ty, kteří Verču blíže neznají, dostala za úkol referát o sobě „Moje karate“ v tehdejší době minimálně oblíbená povinná část každého soustředění:-) *Moje Karate... Referát na toto téma jsem psala poprvé někdy před 22 lety. Tehdy začínal asi takto: Jmenuji se Veronika Jelínková. Karate jsem začala cvičit, když mi by-*

lo 9. Přihlásila mě na něj maminka. Chodím na tréninky ráda, mám tam spoustu kamarádů. Můj trenér je Karel Kestl... Za tu dobu se toho hodně změnilo, ale tyhle úvodní věty zůstaly stále stejné. Když jsem tenkrát poprvé vstoupila do Dojo, ještě jsem nevěděla, že Karate mě bude provázet, i přes mnohé peripetie života, dodnes. Trochu si zavzpomínám. Zkoušky na 7.kyu jsem dělala dvakrát a na prvních závodech jsem skončila předposlední. A pak se začalo dařit. 7 titulů mistra republiky v týmech, první místa na přeborech Prahy, Národních pohárech,

na mezinárodních soutěžích v Itálii, Švédsku, Maďarsku, na Slovensku... pohárů a medailí plné krabice a skříně. Po pravdě, krásné vzpomínky! Super lidi, atmosféra, zapálení pro trénink, cílevědomost a soutěživost. Dnes už je vše tak trochu jinak, vše dostalo hlubší význam. Honba za medailemi a trofejemi skončila. Není potřeba sobě nebo komukoli cokoli dokazovat. Občas si zajdu zazávodit, abych si zjistila, že ještě rozhodně nepatřím pouze na tribunu a že mám stále trénu jak na prvním turnaji. Cvičím, protože mě to baví, protože mi to pomáhá se oprostit od každodenních starostí a práce. Karate ke mě patří a vždy patřit bude. Už to není jen moje karate, je to můj život! Asi to bude znít jako klišé, ale děkuji všem které jsem na své cestě Karate potkala, se kterými jsem si mohla zatrénovat nebo komu jsem mohla být (a třeba i stále jsem) vzorem. A děkuji Tobě - Karle! Za to, jaký jsi trenér a člověk. Za to, že klub SK Kestl-ryu a Dojo je pro mě místem, kde se cítím jako doma. Děkuji! Seipai Veronika Jelínková, 2.Dan

JAK DO NOVÉ SEZONY ANEB CO NÁS ČEKÁ A NEMINE...

V první řadě doufám, že tréninky budou probíhat bez problémů ve stejný čas a cena se neodrazí v pomoci běžencům. Pokud jste se cílevědomě připravovali přes léto, nebude koncem září problém se zkouškami, ale na vyšší STV si nezapomeňte přečíst požadavky zvláště v počtu absolvovaných soutěží! 9.9. od 14:00 máme ukázkou karate a sebeobrany v Praze 4. Zájemci se přihlaste hned na prvním tréninku a něco

málo nacvičíme. 12-13.9. je soutěž pro všechny kategorie Bohemia v Českých Budějovicích. Pokud budete mít zájem, je třeba se přihlásit na 1. nejpozději 2. tréninku. 19.9. Tradiční memoriál J.Fuchse v Praze, předělal pořadatel na NP seniorů, juniorů a U21 včetně kumite družstev. I zde je přihlášky na tuto soutěž odevzdat co nej dříve. Září je celkem na soutěže jako vždy dost nabitě, pro všechny kategorie je soutěž kterou

je třeba využít a sice 26.9. VC města Vamberk Soutěž je i pro kategorii masters. To je tak asi září, jako vždy podzim bude náročný, ale koneckonců děláme oblíbený sport a pokud chce me něco někam dotáhnout...3.10 je GP Brno pro všechny kategorie vyjma masters. Další informace budou ústně a nebo nezapomeňte poslat svoje emailové adresy na adresu sk-kestl-ryu@seznam.cz a budete to mít hned.